

onsloven til reglerne om hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, vil kunne få en sanktion efter § 40 b, stk. 2, uden at have modtaget en førstegangssanktion efter § 40 b, stk. 1. Den førstegangssanktion, som pågældende får efter integrationsloven (jf. forslaget § 6 om sanktioner for tilsidesættelse af pligten til at oplyse om arbejde i integrationsloven), tæller således med. Det vil sige, at tilsidesættelse af oplysningspligterne i § 11, stk. 2, i retssikkerhedsloven og § 49, stk. 2, i integrationsloven inden for de seneste 5 år lægges sammen, jf. forslaget § 40 a, stk. 2 og 3, og § 40 b, stk. 2.

Sanktioner efter §§ 38 a og 41 i lov om aktiv socialpolitik skal afvikles før sanktioner efter forslagene til § 40 a, stk. 1-4 og § 40 b, stk. 1-3, jf. forslaget til § 40 a, stk. 6 og § 40 b, stk. 4. Hvis en person eller dennes ægtefælle bliver omfattet af en sanktion efter §§ 38 a eller 41, eller hjælpen falder helt bort som følge af, at personen ikke mere er berettiget til hjælp, udskydes den resterende del af sanktionen om nedsættelse eller tilbagebetaling af hjælpen, indtil sanktionen efter §§ 38 a og 41 er afviklet eller bortfaldet. Tilsvarende gælder, hvis personen eller dennes ægtefælle kommer i beskæftigelse, og hjælpen dermed er ophørt.

Nedsættelserne bortfalder, hvis de ikke er afviklet inden 5 år efter, at kommunen har konstateret, at oplysningspligten er tilsidesat.

En tilbagebetalingsordning fastsættes, og gælden inddrives efter § 95 i lov om aktiv socialpolitik.

Et tilbagebetalingskrav kan fastsættes, uanset at pågældende efterfølgende har fået et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Der kan derfor også træffes afgørelse om tilbagebetaling, hvis personen modtager tilbud om en hurtig beskæftigelsesindsats efter forslaget § 4.

Forslaget til §§ 40 a og 40 b har til formål at sanktionere personer, som mod bedre vidende har tilsidesat deres oplysningspligt. Det forudsættes derfor, at nedsættelse af hjælpen ikke medfører, at der i den anledning sker en tilsvarende generel forøgelse af hjælp i særlige tilfælde eller personlige tillæg.

Kommunens afgørelser efter forslaget til §§ 40 a og 40 b kan indbringes for de sociale nævn efter de almindelige regler herom i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Til § 3

Til nr. 1

Der foreslås indført nye sanktionsregler for arbejdsgivere, der modtager refusion af sygedagpenge samtidig med, at den sygemeldte lønmodtager udfører arbejde hos den pågældende arbejdsgiver. Sanktionen skal være knyttet til det konkrete arbejdsforhold.

Det foreslås i stk. 1, at arbejdsgiveren skal miste retten til at modtage refusion efter sygedagpengelovens § 26 i relation til det pågældende arbejdsforhold, indtil det tidspunkt, hvor der foreligger dokumentation for, at lønmodtageren fortsat er uarbejdsdygtig på grund af sygdom.

Hvis det således dokumenteres, fx ved indlæggelsespapirer fra hospital, skadestueattest eller konsultationsbesøg hos læge, at lønmodtageren er uarbejdsdygtig på grund af sygdom, kan arbejdsgiveren få udbetalt refusion af dagpenge fra dokumentationstidspunktet, forudsat betingelserne for at yde dagpenge i øvrigt er opfyldt.

Det forudsættes, at der på kontrolbesøg bliver orienteret om konsekvenserne af, at en arbejdstager, der er sygemeldt, samtidig er i arbejde. Der skal udarbejdes en piece, jf. forslagene om administrative initiativer i de almindelige bemærkninger, der beskriver, at arbejdsgiverens sanktion vil afhænge af, hvornår lønmodtageren får en dokumentation for fortsat uarbejdsdygtighed.

Hvis arbejdsgiveren mod bedre vidende uberettiget har modtaget refusion i et arbejdsforhold, foreslås det endvidere i stk. 2, at arbejdsgiveren skal kunne få en karantæne på 6 måneder, inden for hvilken han ikke vil kunne modtage refusion fra kommunen i det pågældende arbejdsforhold.

Karantænen finder alene anvendelse, hvis arbejdsgiveren mod bedre vidende uberettiget har modtaget sygedagpengerefusion for lønmodtageren, fx hvis arbejdsgiveren efterfølgende anmoder kommunen om refusion for den periode, hvor der ikke foreligger dokumentation for, at lønmodtageren var uarbejdsdygtig på grund af sygdom.

Arbejdsgiveren vil fortsat kunne politianmeldes for bedrageri efter straffelovens bestemmelser.

Til § 4

Til nr. 1

Det foreslås i forslag til § 21 a, stk. 1, at Arbejdsformidlingen senest en uge efter, at der er modtaget meddelelse fra arbejdsløsheds-kassen, skal have afholdt en individuel samtale. Ligeledes foreslås det i forslag til § 21 a, stk. 2, at kommunen senest en uge efter, at der er modtaget meddelelse fra kontrolmyndighederne, skal have afholdt en individuel samtale. Fristen på en uge vil give tid til, at den pågældende kan indkaldes skriftligt til samtalen.

I forbindelse med meddelelsen skal kommunen vurdere, om den ledige er arbejdsmarkedsparat, eller om pågældende har problemer ud over ledighed, bl.a. fordi forslaget om pligt til at iværksætte en hurtig ind-